

fena ıslandılar

M. ÖZLEM

Her gün yeni şeyler öğrenmeye devam ediyoruz. İmzanın da ıslağı konusu oluyormuş. Hatta makinesi bile oluyormuş. Ve ıslak mı kuru mu olduğu yüzünden fırtına da kopuyormuş. Malum olduğu üzere Genelkurmay tarafından hazırlatılan "Fettullah Gülen Cemaatini ve AKP'yi bitirme planı" başlıklı belge ortaya çıktığı andan itibaren çok ciddi tartışmaları da beraberinde getirdi. Önce belgenin gerçek olup olmadığı üzerinden bir yaygara koparıldı. Islak imza kavramıyla da bu sayede tanıştık. Böylece belgenin nasıl çarpıtılamayacağına dair bilgi edindik. Orduyu ve Genelkurmay'ı aklamaya çalışan bir cümle anti-AKP'ci kanat olayı bütün seyrinden çıkararak orduya yönelik bir kampanya hüviyetine büründürmeye çalıştı. Belgenin aslı da ortaya çıkınca komplo yazarlarını da aratan senaryolar gündeme getirildi ve böyle bir belgenin tüm incelemelerle kanıtlanmış olsa bile gerçek olamayacağı anlatılmaya çalışıldı. Islak imza makinesiyle de böyle tanıştık.

Tabi bununla yetinilme şansı yoktu. Siz ne kadar üstünü örtmeye çalışırsanız çalışın gerçek bir kere ortaya çıktı mı gizleme şansınız kalmıyor. Hele ki söz konusu meselede siciliniz parlak değilse bu gizleme imkansız hale geliyor. Çünkü ne belgenin hedef aldığı kuvvetler, ne de kamuoyu bu çeşit belgelere yabancı. Islak imza meselesinden önce andıç kavramıyla da tanışmıştık. Akın Birdal'ın kurşunlanmasından işinden atılan gazetecilere, Andıçta adı geçenlerin akıbeti hakkında bir bilgi sahibiydik. Andıç hazırlayanlara hiçbir şey yapılmadığını bildiğimiz gibi. Bu yüzden söz konusu belge manşetlere taşındığında hiç şaşırmadık. Gerçek olup olmadığı hakkında tartışmaya bile girmedik. Köy görününce adli tıpa gerek yok. Bu sefer sapkınlık başka türlü geldi. Andıçlanan ve kurşunlanan insanları görmezden gelen, gazetecileri işten atan medya ve kalemşörleri bu sefer yüksek sesle konuşmaya başladılar. Militarizmin gölgesinde korku içerisinde büyüyen ve devlerin yenilmezliğine inanan çocuklar gibi paşaların dokunulmazlığına tapan biz adem evlatları okuduklarımız ve duyduklarımız karşısında şaşkınlığa düştük.

Genelkurmay Başkanının görevden alınması, aralarında bol yıldızlı ordu komutanlarının da bulunduğu bir dizi üst rütbeli subayın da tutuklanması, ordu içindeki cuntanın deşifre edilerek dağıtılması talep ediliyordu. Bununla da yetinmiyor cuntanın başının Genelkurmay Başkanı olduğu vurgulanıyordu. Cuntacılığın ağır suç olarak algılandığı bir momentte bu çeşit iddialar ağır suçları taşıyan ithamları da bağrında taşıyordu. Kısa insan ömrüne bir sürü darbeyi sığdırmış, en cesur ve yetenekli evlatlarını darağaç-

larında ve işkencelerde kaybetmiş ordusunun devleti bir ülkede yaşayan, tanrıdan çok paşalardan korkan bir ülkenin halkı için büyük gazetelerin manşetlerini süsleyen cümleler dudak uçuklatacak cinstendi. Hele en ufak eleştiri yapanların tutuklandığı, gazetelerin kapatıldığı bir dönemde başta Taraf Gazetesi olmak üzere birkaç medya kuruluşunun "cesur" çıkışları kafa karıştıran yürek okşayan cinstendir.

Geldiğimiz noktada ıslak imza tartışmaları cuntacıların yargılanması tartışmasına dönüşmüş hükümetle ordu arasında ciddi bir polemğin oluşmasına sebep olmuştur. Genelkurmay'ın son hamlesi yargı sürecini kendi denetimine alarak asgari zararlar bu süreçten kurtulma çabasıdır. Elbette bunu yaparken kendisini aklamaya yönelik komplo iddialarına haklılık kazandıracak. Yoğun dezenformasyon faaliyeti ve ideolojik propaganda eksik edilmemelidir. Başta CHP başkanı Deniz Baykal bir dizi ordu taraftarı süreci bulandırmak için hayasızca açıklamalar yapıp polemikler yaratmaya çalışmaktadır. Murad edilen ortadaki çıplak gerçekliği yani ordunun hegomonik ağırlığının ve cuntacı karakterinin basit şeriatçı-laik ikilemi üzerinden örülen komplo iddiaları altında sulandırılması ve gözden kaçırılma çabasıdır. Bu çabanın kendisi bu ülke halkına yapılacak en büyük haksızlıklardan birisidir. Yaratılan toz duman içerisinde solun da rotasının kaydığını söylemek haksızlık olmayacaktır. Solun bir kısmı toz duman içerisinde anti-AKP'ci söyleminin de etkisiyle komplo tariflemesinin etkisine girmiş ve çatışmayı orduyla AKP arasında bir çatışma olarak algılamıştır.

Bu kavrayış doğrusal bir şekilde AKP karşıtlığı üzerinden sesli ya da sessiz ordu arkasında bir duruşa tekabül eden tutum alışlara yol açmıştır. Meseleyi hükümetle ordu arasında bir kavga olarak ele almak farklı bir cenahta egemenler arası kavgaya karışmamak olarak ele alınmış, solda ve sağda bu ele alınış tarzı solu sessizliğe iterken militarizme karşı mücadelenin sözcülüğü Taraf Gazetesine ve sol liberallere terk edilmiştir.

Cuntacılık bu devletin özüne içselleştirilmiştir

Meseleyi doğru bir şekilde kavramak, beraberinde doğru tutum alış da getirecektir. Marksistler devlet organları ve üst yapısal kurumlar arasındaki çatışmaları, onları ortaya çıkaran üretim süreçleri içerisinde ele alarak tartışırlar. Burjuva ideolojisinin aksine bizim sloganımız "Her şey sınıfsaldır!" sloganıdır. Hayatı böyle ele aldığımızda burjuva düzende meydana

Geldiğimiz noktada ıslak imza tartışmaları cuntacıların yargılanması tartışmasına dönüşmüş hükümetle ordu arasında ciddi bir polemğin oluşmasına sebep olmuştur. Genelkurmay'ın son hamlesi yargı sürecini kendi denetimine alarak asgari zararlar bu süreçten kurtulma çabasıdır. Elbette bunu yaparken kendisini aklamaya yönelik komplo iddialarına haklılık kazandıracak.

gelen bütün gelişmeleri ve çatışmaları sınıfsal bir olgu olarak kavrar ve işçi sınıfının çıkarları ekseninde taraf oluşlar ortaya koyarız. Bu noktada ordu ile AKP arasında cereyan eden görün-güsel çatışmanın arka planını deşifre etmek ve bu arka plana işçi sınıfının ve Marksist hareketin yaklaşımını ortaya koymak bizim görevimizdir. Alt yapının üst yapıyı belirlediği tezini çoğu zaman mekanize ederek ele alan sosyalistlerin ordu ile AKP arasındaki çatışmanın görüldüğü şekliyle üst yapısal bir olgu olarak ele alması kamuoyu için olmasa bile sosyalistler için şaşkınlık yaratan bir durum teşkil etmektedir.

Çatışma, devlet içinde bir çatışmadır. Devlet oligarşik bir yapıya sahipse ve oligarşiden bir sınıf iktidarını ve koalisyonunu alıyorsa yaşanan çatışmaları da oligarşi içindeki egemen güçlerin çatışmaları olarak ele almak gerekir. Bu noktada Türkiye'de devletin inşasına yönelik yeterli tartışmanın ve literatürün oluşturulmamış olmasının sorumluluğu yine Marksistlere aittir. Türkiye'de devlet tartışması kaçınılmaz bir şekilde emperyalizm tartışmasını beraberinde getirmektedir. Ortaokul sıralarında hepimize ezberletilen temel bilgilerden birisi Almanya ve İtalya'nın geç sanayileştiği ve sömürge arayışına girdiği bilgisidir. Klasik ulus devletten farklı olarak geç uluslaşan devletler, bu uluslaşma ve devlet inşa sürecini gerici sınıflarla ittifak halinde yukarıdan aşağı doğru gerçekleştirmişlerdir. Emperyalizm döneminde geç uluslaşmanın ve devletleşmenin ortak kaderi ulus devleti kuran burjuvazinin hem ekonomik hem de siyasi olarak zayıf bir gücü temsil etmesiyle belirlenmiştir. Burjuvazi emperyalizmin sömürge ve yarı sömürge uluslarda yol açtığı yağma sonucu gelişmemiş ve bağımlıdır. Ve siyasi olarak işçi sınıfının tehdidi altında siyasi olarak da gericilemiştir. Lenin'in deyimıyla emperyalizm döneminde burjuvazi devrimci barutunu yitirmiştir. Bu noktada ezber bilinen bu cümlelerin bile unutularak Kemalist cumhuriyete devrimci ve ilerici misyonlar biçenlerin Marksist-Leninist teoriyle uzaktan yakından alakası kalmadığını söylemeye gerek bile yoktur.

Ekonomik ve siyasi açıdan zayıf bir burjuvazinin kendi uluslaşmasını ve ulus devletini kurabilmek için tasfiyeye soyunduğu büyük toprak sahiplerinin kucağına koşa koşa gittiği tarihsel deneyimlerle sabittir. Zayıf bir burjuvazinin güçlü ve gerici bir sınıfla kendi ekonomik ve siyasi çıkarları doğrultusunda oluşturduğu ittifakın yapıştırıcı maddesi asker ve sivil bürokrasiden oluşan devlet aygıtının ta kendisidir. Bu noktada yapıştırıcı bir unsur olarak tamamen üst yapısal bir olgu olan devlet aygıtı önemli ekonomik ve

siyasi ayrıcalıklarla donatılmıştır. Elbette bu kur-
gunun egemen sınıflar arasında çatışma yaşan-
madan şekil aldığı söylemek mümkün değil.
Ve süreci başlatan olay 1923 değil, 1908'de 2.
Meşrutiyettir. Kemalist kadroların da içinden
geldiği İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin bileşimini
üç ana güç oluşturur. Büyük toprak sahipliği,
ticaret burjuvazisi, asker-sivil bürokrasi, İttihat
Terakki Partisinin temel programı, Kemalizm'in
programından farklı değildir. Ve ittifatçılar bu
programı inşa sürecinde Babıali baskınına yapı-
larak iktidara el koymuş, kelimenin tam anlamıyla
bir askeri darbe gerçekleştirmiştir. Var olan
cunta geleneğinin başlangıcı İttihatçılara aittir.
Diyebiliriz ki cuntacılık bu devletin özüne içsel-
leştirilmiştir. Bu noktada T.C. oligarşisinin büyük
toprak sahipliği ve ticaret burjuvazisi arasında
asker-sivil bürokrasinin gözetiminde bir ittifak-
tan oluştuğunu söylemek fazla abartılı olmayac-
aktır. Bu ittifakın güç paylaşımını, var olan
sınıfsal kompozisyonu güçler dengesi belirlemiş,
üretici güçlerdeki gelişmeye paralel bir şekilde
bu güç dengesi de her seferinde yeniden tarif-
lenmiştir. Elbette ki bu tariflenme süreci oligar-
şi içerisinde sert çatışmaları beraberinde getir-
miş, egemen sınıf ittifakının çıkarlarını işçi sınıfı
ve ezilenlere karşı korumakla görevli devlet aygıtı
oligarşi içi çatışmalar söz konusu olduğunda
burjuvazinin çıkarlarının savunucusu haline gel-
miştir. Ve bu savunu 27 Mayıs'tan 28 Şubat'a
açık ya da gizli askeri müdahalelerle kendini
ortaya koymuştur. Özellikle 24 Ocak kararları
sonrası büyük toprak sahipliğini oligarşik ittifakın
dışına itme ve doğal bir şekilde devlet aygıtını
kendisi denetimine alma gayreti gündeme
gelmiştir. Aynı gayret kuruluş sürecinin şekillen-
diği resmi paradigmanın da ortadan kaldırılarak
burjuvazinin kendi ideolojisini yani liberalizmi
inşa çabasında da ortaya çıkmaktadır. Asker-
sivil bürokrasiyle AKP'nin temsil ettiği büyük
burjuva arasındaki çatışmanın Kemalizm'in ide-
olojik olarak tasfiye edilmesi süreciyle paralellik
taşıması tesadüfi değildir. AKP bu sürecin
mimarlığını üstlenmiştir. Açılım süreçleri başlığı
altında dile getirilen önermeler başta Yargıtay,
anayasa mahkemesi, HSYK gibi temel bürokratik
kurumların yapısının değiştirilmesi, ordu
bürokrasisinin siyasi ayrıcalıklarının adım adım
tasfiye edilmesi ve bilcümle devlet aygıtının bur-

juvazinin denetime alınmasıyla sonuçlanacaktır.
Bu sürecin sancısız geçeceğini beklemek safdil-
lik olacaktır.

Kompo iddialarını gündeme getirense bu
mücadelenin aynı zamanda emperyalizmin ihti-
yaçları ve istekleri doğrultusunda yürütülüyor
olmasıdır. Doğrudur. Yapılanlara baktığımızda
bir komplodan söz edilebilir. Ama bu kompo
iddiası ordunun cuntalar ve komplolar peşinde
koştuğu gerçeğini gizlemez. Türkiye yoksul halk-
larına ve ezilen sınıfa, uluslara karşı hazırlanmış
bir kompo olan Kemalizm ve Kemalist devlet
aygıtı tasfiyenin eşiğine gelmiştir. Ortaya çıkan-
lar göstermektedir ki bir zamanların kudretli
aygıtının bütün dişleri dökülmüştür. Dün elini
masaya vurduğunda hükümet deviren bol yıldız-
lı paşalar bugün kendini savunabilmek için kılık-
tan kılığa bürünmektedir. Orduya kurulan kompo-
lo, onun zayıf ve çaresiz bir hale gelmesini sağ-
lamıştır. Ve bu komplonun özü çok basit bir
temele dayanmaktadır. Gerçeklerin kamuya ifşa
edilmesi, ortalığı kompo velvelesine verenlerin
tek şikayet ettikleri şey yıllardır ordu ve bürok-
rasi tarafından halka karşı işlenen suçların orta-
lığa saçılmış olmasıdır.

Yıllardır gizlenebilen suçların bir anda ve bu
kadar kolay ortalığa saçılıyor olması elbette bir
şekliyle ortalığa saçan güçlerin etki alanını ve
kapasitesini ele verirken diğer yandan kahraman-
lık nidalarıyla yürütülen kirli savaşın ordu nezdin-
de kaybedilmesinin aynı zamanda bir ideolojik
yenilgiye de tekabül ettiği gerçeğini göstermek-
tedir. Yenilen orduları kimse desteklemez.

Devrimci bir mücadelenin imkanlarını yaratmakla karşı karşıyayız

Bütün anlatılanların ışığında ıslak imza ile
başlayan sürecin oligarşi içerisinde bir çatışma-
ya tekabül ettiğini, bu çatışmanın kuruluş süre-
cinden kaynaklanan devlet aygıtının ayrıcalıklı
konumunun tasfiyesi anlamına geldiğini,
Kemalist ideolojinin onun militer karakterinin ve
kurumsal yapılanmasının aşındırılarak ortadan
kaldırılmak istendiğini söylemek anlatmaya
çalıştığımız perspektifi özetlemek anlamına
gelecektir. Büyük burjuvazi ve destekçilerinin
elinde bizden saklanan ve karşıtlarına karşı kul-
lanabilecekleri bilgi ve belge fazlasıyla mevcut-
tur. İhtiyaç duydukları takdirde bu bilgileri

kamuyla paylaşacakları-
nı bilmek gerekir. Bu
yorum beraberinde
çatışmaların egemen
güçler olduğu ve hiçbi-
rinin masum olmadığı
gerçeğini de ortaya
koymaktadır. Bu
nedenle bu kapışmada
anti-AKP'ciliğin rüzgarına
kapılıp ordunun
arkasına mevzilenmek
ne kadar yanlışsa mili-
tarizme karşı duyulan
öfkeyle hareket eden
liberalizme olmadık
güçler affetmek de
yanlıştır. Aynı şekilde
kavgayı it dalaşı olarak
tarifleyip uzağında kal-
mak da bir o kadar
yanlıştır. Ne yazık ki

**Yıllardır gizlenebilen suçların bir
anda ve bu kadar kolay ortalığa
saçılıyor olması elbette bir
şekliyle ortalığa saçan güçlerin
etki alanını ve kapasitesini ele
verirken diğer yandan
kahramanlık nidalarıyla
yürütülen kirli savaşın ordu
nezdinde kaybedilmesinin aynı
zamanda bir ideolojik yenilgiye
de tekabül ettiği gerçeğini
göstermektedir.**

sosyalist hareketin ıslak imza tartışmalarındaki
bu tavrı üç yanlışı da barındırmaktadır.

Asker-sivil bürokrasiyle büyük burjuvazi ara-
sında devlet aygıtının ayrıcalıklı konumunun
tasfiye edilmesi babında yürütülen çatışmanın
büyük burjuvazinin istekleri sonucunda sonuçla-
nacağını söylemek için kahin olmaya gerek yok.
Ancak güncelde meydana gelen bütün görüş-
melerin bu çatışmanın gölgesinde geçeceğini
söylemek için de kahin olmaya gerek yok. Kürt
açılımından milli birlik açılımına projenin kesinti-
ye uğradığı MGK toplantısının ertesinde cunta
belgesinin aslının piyasaya sürülmesi bu söyle-
diklerimizi doğrulamaktadır. Ordunun içine düş-
tüğü acziyet durumunu ise hem kendini savun-
makta düştüğü çaresizlikte, hem de içindeki
çatlakları gizleyemez hale gelmesinde görmek
gerekir. Askeri-sivil bürokrasi yok olmanın eşi-
ğindedir.

Tam da bu noktada bu aygıtın ayrıcalıkların-
dan arındırılmasının militarizmin tasfiyesi anla-
mına geleceğini sanmak fazla saflık değilse
abesle iştigaldir. Taraf Gazetesini fazla büyüten
ve neredeyse anti-militarist mücadelenin sözcü-
sü haline getiren bakış açısı liberalizmin burjuva
ideolojisi olduğu, burjuvazinin gericileştiği ve
klasik haliyle bile burjuva devletin militan bir
karaktere sahip olduğu gerçeğini görmezden
gelmektedir. Oligarşi gerici iktidir.

Bu noktada yaşanan çatışmayı seyretmek
yerine ona işçi sınıfı ve ezilen ulus cephesinden
alternatif bir cephe açmak egemenler arasında-
ki çatışmayı kendi çıkarlarımız doğrultusunda
kullanmak süreci derinleştirmek ve liberalizmi
teşhir etmek, devrimci bir mücadelenin imkan-
larını yaratmakla karşı karşıya olduğumuz unu-
tulmamalıdır.

Sürecin doğrusal gelişimi burjuva devletin
güçlenmesine neden olacaktır. Oligarşi içi çatış-
maya taraf olmadan oligarşiye karşı taraf olmak
gerekir. Bu doğal bir şekilde bir yanda kompo
iddialarının rüzgarına kapılıp yaşanan çatışmayı
orduyla hükümet arasında bir kapışma olarak
algılayarak anti-AKP'ci bir söylemle sesli ya da
sessiz ordunun arkasında durmamızı engelleye-
ceği gibi liberal burjuvaziye kendisinde olmayan
yetenekler bahşedip "Taraf'ın" yanında taraf
olmamızı da engelleyecektir.

Sosyalist hareketin bu kavgada tek dostu
Kürt Özgürlük Hareketi ve onun örgütlenmeleri-
dir. Kürt sorununda meydana gelen gelişmele-
rin Kürt halkı yararına çözülmesi yolunda atılan
her adım bu çatışmanın işçi sınıfı lehine derin-
leşmesi anlamına gelecektir. Sözün özülle İsa'ya
da Musa'ya da yaranmak gibi bir derdimiz olma-
malıdır.

Genelkurmay ciddiye almadı ama sivil savcılar kararlı Başbuğ 'kâğıt parçası' dedi savcı, albayı ifadeye çağırdı

Orgeneral Başbuğ, 'AKP'yi bitirme' belgesinin TSK'yı yıpratma amaçlı olduğunu söyledi. Ergenekon savcıları ise birkaç saat sonra belgede imzası bulunan albayı ifadeye çağırdı

Başbuğ iması savcılar

Başbuğ'un, belgenin ve kriminal in-
celenmesini basına sızmasını imah bir
dille aktarması önem taşıyor. Her iki
Başbuğ'un isaret ettiği yer, Ergenekon savcılar.
İSMET BERKAN 3. SAYFADA

30 Haziran'da kritik MGK

Askerin, 'psikolojik savuşturma' yal-
nızlığı göstermek için uygun ze-
min gözetildiği MGK, son yılları

'Asimetrik savaş'

Orgeneral İker Başbuğ, 'AKP'yi bitirme
planı'nın belge değil 'kâğıt parçası' ol-
duğuna söyledi. 'Organik' kurgulanan bu
olayların TSK'yi koruma kampanyasına
dönüştürüldüğünü belirten Başbuğ, bunu
'asimetrik psikolojik savaş' olarak nitelendi.

'Bulun' çağırısı

4 Haziran'da bulunan belgenin 12'sinde bir
gazeteye servis edildiğini, jandarma ve emni-
yet raporlarına suçlarını sızdıran Başbuğ,
'Acaba bir özet kağıt mı var?' diye sor-
du. Başbuğ, 'belgeyi' hazırlayanların itibarını
ve yarıp organlarınca bulunmasını da istedi.

Salı günü ifade

Başbuğ'un açıklamasından birkaç saat son-
ra, belgede imzası bulunan Albay Duran
Çeçek, Ergenekon savcılarının salı günü

Brüksel'de konuştu

AB sürecini canlandırma hedefiyle Brük-
sel'de bulunan Erdoğan soruları yanıtladı.
Erdoğan: Süreç
sivil yargıda